

РЕШЕНИЕ

№ 4842

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 07.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4525** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от М. М. Дауо, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетния С. Е. Дауо, срещу Решение №ППН-01-597/2021 от 25.03.2021г. на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/. Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Конкретно, в жалбата се излагат съображения за неприложимост в случая на чл.36а, ал.7, т.4, пр.3 ЗЗЛД, тъй като заинтересованата страна не е държавен орган или лице, чиято роля в процеса е изрично предвидена в закон, като не е преценено и дали обработването на данните е стриктно необходимо и дали предоставените данни не надхвърлят целите, за които се обработват. Сочи се и че чл.36а, ал.7, т.4, пр.3 ЗЗЛД не може да е основание за трансфер на процесните лични данни от заинтересованата страна към трето лице. Твърди се, че не са налице и основанията по чл.36а, ал.7, т.1 ЗЗЛД, тъй като бащата е нямал представителна власт по отношение на детето, доколкото упражняването на родителските права е било предоставено на неговата майка; като и съгласието на бащата не е дадено за трансфер на данните към трето лице и същото не е конкретно, информирано и изрично. Твърдят се нарушения на чл.2, ал.2, т.1, т.3 и т.4 ЗЗЛД, както и на чл.7 и чл.8 ЗЗЛД. Според жалбоподателката не е спазена и установената форма за издаване на решението, доколкото в мотивите

му не са обсъдени направени от нея в административното производство възражения. В съдебно заседание жалбоподателят М. М. Дауо, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на С. Е. Дауо, и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, чрез юриск.А., оспорва жалбата.

Заинтересованата страна Фондация „Международна социална служба-България“, чрез адв.К., оспорва жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-597/19.07.2018г. от М. М. Дауо, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на С. Е. Дауо, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от страна на Фондация „Международна социална служба-България“.

С писмо изх.№ППН-01-597/1 от 01.08.2018г. препис от жалбата е връчена на „Международна социална служба-България“, който в срока за това е подал възражение срещу нея.

На проведеното заседание на Комисията на 13.01.2021г., с участие на конституираните страни, съответно техните представители, М. М. Дауо, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на С. Е. Дауо, и М.-България, жалбата е разгледана по същество.

От събраните по административната преписка доказателства, се установява следното: Във връзка с предявен от Е. Дауо пред Софийски районен съд иск за прекратяване на брака му с жалбоподателката, обективно съединен с иск за определяне на режим на лични отношения между роденото от брака дете С. Е. Дауо, е образувано гр.д.№76297/2016г.

С Определение от 28.04.2017г. и в протоколно Определение от 27.06.2017г. по гр.д.№76297/2016г. на СРС, III Г.О., 149 състав, е разпоредено да се направи проучване и изготви социален доклад за родителския капацитет по местоживееене на родителите, което за ищеца Е. Д. е в Д..

С писмо №51111519/20.07.2027г. на СРС, ръководителят на секция „Работа по международни случаи“ на М.-България е информирал СРС, III-ГО, 149 състав, че М.-България може да съдейства за извършването на проучване и за изготвянето на социален доклад от М.-Д., като е посочена сумата за покриване на разходите за изготвянето, превеждането и предоставянето на доклада на съда на български език, времето което ще отнеме това. Посочено е, че за изготвянето на доклада е необходимо изпращането на исковата молба, отговора на исковата молба, както и други доказателства по преценка на съда.

С разпореждане №87705/06.10.2017г. от СРС е указано на М.-България, че следва да укаже съдействие на СРС за извършването на проучване и изготвяне на социален доклад от Д. относно родителския капацитет и доходите на Е. Дауо –ливански гражданин, живеещ в Д.. Заедно с писмото СРС е предоставил на М.-България преписи от исковата молба, отговора на исковата молба, копие от удостоверението за раждане на детето и други доказателства по делото.

От своя страна, М.-България е поискала изготвянето на социалния доклад от Частна педиатрична клиника Singghnia C.-FZ L. в Д., акредитиран член на в мрежата на

Международна социална служба, единствен такъв за О. в периода 2017-2018г., като е предоставила и предоставените ѝ от СРС лични данни на М. Дауо и С. Е. Дауо.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение №ППН-01-597/2021 от 25.03.2021г. на Комисия за защита на личните данни, е оставена жалба рег. № ППН-01-597/19.07.2018г., подадена от М. М. Дауо, лично и като порцесуален представител на С. Е. Дауо, срещу Фондация „М.-България“ без уважение, като неоснователна. За да постанови решението, КЗЛД е приела, че в случая е приложима разпоредбата на чл.36а, ал.7, т.4 /отм./ ЗЗЛД, съгласно която администраторът може да предоставя лични данни в трета страна, когато предоставянето е необходимо за упражняването или защитата на права по съдебен ред. Решението е прието единодушно от тримата членове на комисията, разгледали жалбата.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото оспореното решение е съобщено на жалбоподателката на 29.03.2021г., а жалбата е подадена по пощата на 12.04.2021г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане. При разглеждането ѝ по същество, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалбите, подадени от субект на данни - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57, т.1, б. “е” от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 13.01.2021г., на което са присъствали трима членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му и на малолетното му дете по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането, страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В случая не се спори, че заинтересованата страна Фондация „М.-България“, администратор на лични данни, е обработило такива на М. М. Дауо и С. Е. Дауо като ги е предоставило на Частна педиатрична клиника Singghnia C.-FZ L.-Д.. Спорът по делото е дали заинтересованата страна е имала законово основание да стори това, и в частност, дали предоставянето е било необходимо за упражняване на защитата на права по съдебен ред. В тази връзка, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.3ба, ал.7, т.4 /отм/ ЗЗЛД, действал към момента на твърдяното нарушение, администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, ако предоставянето е необходимо или се изисква от закона поради значим обществен интерес или за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред. Също така съгласно разпоредбата на чл.49, т.1 б.“е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, при липса на решение относно адекватното ниво на защита съгласно член 45, параграф 3 или на подходящи гаранции съгласно член 46, включително задължителни фирмени правила, предаване или съвкупност от предавания на лични данни на трета държава или международна организация се извършва само при условие, че предаването е необходимо за установяването, упражняването или защитата на правни претенции. В случая предвид разменената между СРС и М.-България кореспонденция по делото и разпореждането от 04.10.2017г. по него, следва да се прием, че предоставянето на данните на юридическо лице със седалище в О. е станало по разпореждане и указание на съд с оглед изготвянето на социален доклад по всячко гражданско дело, т.е. за изпълнение на задача в интерес на правосъдието, което е безспорно в обществен интерес. Личните данни по исковата молба, отговора на исковата молба, акта за раждане и доказателства по делото, възпроизведени в т.нар. Описание на случая, са трансферирани в третата страна извън Европейския съюз за защита на права по съдебен ред по всячко дело, в изпълнение на указание публичен орган – съд, който е преценил предварително необходимите данни за изпълнение на възложената задача. С оглед горното, съдът споделя извода на административния орган, че предаването на личните данни е станало на основание действията към този момент чл.3ба, ал.7, т.4 ЗЗЛД, т.е. че оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона.

Предвид изложеното, жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК, на заинтересованата страна ще следва да се присъдят направените от нея по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв.

Мотивиран така и на основание чл.173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ М. М. Дауо, лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на С. Е. Дауо, срещу Решение №ППН-01-597/2021 от 25.03.2021г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА М. М. Дауо, ЕГН-[ЕГН], да заплати на Фондация „Международна социална служба-България“, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: